

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

MESEČNI PRILOG SOKOLSKO SELO

LJUBLJANA,
13 JULA 1934izlazi svakog petka • Godišnja pretplata 50 Din • Uredništvo i uprava nalazi se
u Učiteljskoj školi, Frančiškanska ulica broj 6, telefon broj 2177 • Račun
poštanske štedionice broj 12.943 • Oglasi po ceni • Rukopisi se ne vraćajuGOD. V
BROJ 29

Nakon Sarajeva — u Zagreb!

Svim bratskim župama!

Nakon veličanstvenog uspelog sleta u Sarajevu, dužnost nam nalaže da se spremimo i za drugu ovogodišnju našu veliku sokolsku priredbu, a to je za pokrajinski slet u Zagrebu.

Vreme odmiče i tako rekuć nekoliko dana deli nas od onih dana, kada ćemo morati da i u Zagrebu razvijemo svoje snage i pokažemo moć i vrednotu našeg jugoslovenskog Sokolstva. Dužni smo to ne samo kao Sokoli, već i radi velikog značenja ovog samog sleta, kojim proslavljamo 60 godina otkada je u Zagrebu zakresila prva iskra sokolske misli, zatim 20-godišnjicu otkada su udareni prvi temelji osnivanja Jugoslovenskog sokolskog saveza i 10-godišnjicu otkada su udareni temelji obnavljanja Saveza slovenskog Sokolstva. Sve su to važni događaji u istoriji našega Sokolstva.

Uvažimo li još k tome, da se ovaj slet priređuje pod pokroviteljstvom Nj. Vel. Kralja, onda nam je dužnost, da svaki od nas poradi oko toga, da ovaj slet bude jedna snažna afirmacija sokolske i nacionalne misli u Zagrebu samom.

Uprava Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, prateći sve pripreme radove oko ovog sleta, primetila je, da bratske župe u organizovanju svog učesća na ovom sletu ne postupaju onom brzinom i tačnošću, kako to traži sama narav sletske organizacije. U prvom redu to se odnosi na same pripreme učestvovanja. Sletski odbor nalazi se u velikoj muci, jer, eto, gotovo pred sam slet još uvek nije u mogućnosti da znađe, s kojim brojem učesnika može da računa.

Zato je i rok za prijave produžen do 20 o. m.

Zdravo!

SAVEZ SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Tajnik:
A. Brozović, s. r.II zamenik starešine:
Đura Paunković, s. r.

U selo!

Videli smo ih o Vidovdanu u Sarajevu u velikom jatu sakupljene, lepe, čile i snažne kako su silno nastupali i vežbali. Kako su gotovo natkričili ostale, poželjni uspehe, i osvojili opšte simpatije. Svojim učesćem dali su sletu naročiti duh i karakter, a svojom odevom životom sam kolorit.

Oni — naši Sokoli sa sela, očaravali su svojim prirodnim držanjem, i s kristalno čistom dušom nosili su u sebi utiske svojih gora i polja, vešeli i razdragani kao nasmejane luke i cvetne livade. Radosni što vrše jednu svoju dužnost, zadovoljni sa skromnim obehom i još skromnijom posteljom. Čvrsti kao planinske litice puni vere i pouzdanja, ovi sinovi prirode, ova deca sela, postadoše naša nada i naše uzdanje.

Ovim svojim, tako jako zapaženim nastupom skrenuli su pažnju svih i pokazali smer kojim Sokolstvo ima da se razvija. Mnogi i od nas tek sad vidismo jasno, gde upravo leži naša snaga i gde je srž naroda.

Selo, tako dugo ostavljeno samo sebi, iskoči pred nas u jednom divnom otajstvu pa zadi i nas i sve one velike mase u Sarajevu. Na tom večno čistom i nepomućenom izvoru imamo da se osvežavamo i narodnim duhom napajamo, tu iskonsku snagu da pokrenemo i latentne sile razbudimo, pa da tako složni — i grad i selo, zajedno udruženi — stvorimo narodno bolji i ugledniji život.

Stoga, braćo, udimo u selo, pridimo seljaku otvoreno, iskreno i brat-

ski. Zagledajmo malo dublje u njegov život, upoznamo njegove muke i nevolje i pomozimo mu da ih savlada. On će nas zavoleti i poslušati nas, jer će videti da ništa od njega ne tražimo za nas, da smo mu prišli jedino zato, da mu pomognemo ili da ga uputimo, kako sam da se pomogne.

Teške prilike današnjice i ovaj duhovni kaos u kome se je teško snaći, upućuje nas u selo. Odatle ima da se pođe i tu da se dođe. Odatle da se počne i tu da se dočne. To je jedini put, ako ne potpunog spasenja, a ono put velikog olakšanja.

Ako, braćo, naše reči tako lepe i zvučne ne treba da budu zaboravljene, a naša ideologija, tako sjajno nakičena, ne treba da ostane prazna frazeologija, onda moramo u selo svim srcem i celom dušom, predano i sa žrtvama ma i najmanjim. Drugačije ne ide, ako mislimo služiti našoj uzvišenoj zadaći i velikoj sokolskoj ideji: služiti narodu.

Ne smemo zaboraviti, da smo na sebe primili velike odgovornosti i pred svojom savešću i pred našom javnošću, stupajući u sokolske redove i dolazeći na njihovo čelo kao vodstvo. U nas Sokole polaže se velike nade i od nas se mnogo očekuje. Objavili smo svoj opsežan program, obznanili smo svoje dogme koje uče radu, požrtvovanju i služenju narodu. U širenju toga učenja svaki je od nas propovednik i apostol. Budimo svesni toga i predajmo se radu celim bićem svojim.

Pokrajinski slet u Zagrebu

Proglas sletskog odbora

Braćo i sestre!

Sokolski, jugoslovenski, Zagreb Vas zove. Dodite na jubilarni slet, dodite na našu i Vašu priredbu, da radosno i ponosno proslavimo pobjedu Sokolstva, napredak i jakost slobodne Jugoslavije, da se zahvalimo Visokom Pokrovitelju, junackom Kralju.

Slavimo značajne sokolske događaje: 60-godišnjicu osnivanja prvog društva »Hrvatski Sokol«, 30-godišnjicu osnutka Hrvatskog sokolskog saveza, 20-godišnjicu odluke o osnivanju Jugoslovenskog sokolskog saveza i 10 godina obnavljanja Saveza »Slovensko Sokolstvo«. Sve se to odigralo u Zagrebu, sve u tačnim vremenskim razmacima, i sve po logičnom, zdravom i pravilnom nizu.

Dodite da proslavimo radosni, brojni i jaki, svečani i bratski, slavu sokolskog jedinstva i sokolske pobjede. Proslavićemo to dostojno, kako Sokoli slave: vežbama i radom!

Priređujemo velike utakmice za prvenstvo Saveza u atletici i u muzici, da jasno manifestiramo svoju vestrastnost: telo i duh! Priređujemo muzički festival, svečane akademije, povorke, javne vežbe, utakmice.

Pozdravićemo drage goste češko-slovačke, poljske i ruske Sokole i bugarske Junake.

S juga i severa, s granice i s primorja, iz sela i gradova, sastanimo se i zagrlimo.

Raspored glavnih sletskih dana

1. avgusta: Atletske utakmice za prvenstvo Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije na sletištu.

2. avgusta: Atletske utakmice (nastavak).

Doček zagrebačke sokolske župe. U 24 sata sokolske muzike najavljuju Zagrebu početak sletskih svečanosti.

3. avgusta: Atletske utakmice (nastavak).

Doček gostiju.

Pokusi zagrebačke župe na sletištu.

U 8 sati počinju pevačke utakmice u Narodnom kazalištu.

Predsednik sletskog odbora:

Dr. Oton Gavrančić, s. r.

Pročelnik svečanostnog oteka:

Čeda M. Mileusnić, s. r.

Pročelnik tehničkog oteka:

Prof. dr. Alfred Pichler, s. r.

Stadion potpuno gotov

Impozantna loža za Nj. Vel. Kralja

Dok su se još na vreme pretletskih dana naraštala i deca provodila na stadionu još mnogi veći radovi, i dok je tada tek samo polovica prostora za vežbanje bila dogotovljena, sada je sokolski stadion sasvim gotov, te su na njemu kao i oko njega svi radovi privedeni potpuno kraju; jedino ima da se jedan deo okolnog prostora očisti od građevnog materijala i poravna.

Stadion sada zaista pruža veličanstvenu sliku i svojim impozantnim dimenzijama zadivljuje svakog gledaoca. Dovođavaju se radovi i na parkiranju vanjskog terena, kojim će prolaziti ceste za dolazak automobila na stadion. Potpuno su dovršene i uređene sve ambulate na sva četiri ugla stadiona, a isto tako i odeljenja za vatrogasce.

Glavni ulaz u stadion nalazi se na križanju Maksimirske ceste i ceste Svetice, a imade 9 otvora u širini od 40 m. Ulaz je ukrašen s 4 stupa, na koja će biti smešteni metalni sokoli raširenih krila. Kod ovog ulaza nalaze se i glavne blagajne, vrlo prostrane, da mogu primiti i opremiti pri prodaji ulaznica veliki broj posetnika u naj-

kraće vreme. S glavnog ulaza u prostor pred stadionom vode 40 m široke stube. Da se mase posetnika ne bi koncentrisale samo na jednoj blagajni, i da bi se tako izbeglo gužvi, postavljene su blagajne i na Maksimirskoj cesti uz restauraciju Šarić, te jedna pred kraljevskom ložom i jedna uz cestu Svetice na južnom delu stadiona. K svim ovim blagajnama vodi također i kolni prilaz po normalnim cestama. Sa strane sletišta i Maksimirske ceste, zatvarajući tako glavni ulaz, podignuta je ukusna ograda iz betonskih stupića, između kojih je razapeta žičana mreža. S unutrašnje strane ove ograde, koja arhitektonski krasno deluje, biće posadene tuje u visini od 1.70 m, postrizene u ostrim bridovima tako da će izgled stadiona i time biti još više efektan. Uz samu ogradu oko celog stadiona posejana je trava, koja će već do sletskih dana stadion lepo opasavati u širini od 3 m širokim zelenim pojasom.

I loža za Njegovo Veličanstvo Kralja već je gotova i sada se radi samo na njenom doterivanju. Već su

uređene i sve instalacije, postavljen je telefon, vodovod, elektrika i t. d.

Ulaz u Kraljevsku ložu vodi kroz 20 m široko stubište, ukrašeno s dva velika stuba za zastavu. Stubištem se dolazi u foaje, a zatim opet širokim stubištem u gornje prostorije. U foaje su dve niše, ukrašene foteljama. Iz foaje dolazi se u 20 m dugi atrium, a odatle u salon za primanje sa svim nuzprostorijama. Salon će biti lepo osvetljen, a nalazi se na prekrasnom položaju u sredini stadiona.

Kraljevski apartmani imaju sve nuzgredne prostorije. Uz prostorije za Njegovo Veličanstvo Kralja i Kraljevsku porodicu nalaze se s obe strane i prostorije za članove Senata, Narodne skupštine, diplomatskog kora i t. d. Iz ovih prostorija kroz troja široka vrata vodi put u lože, koje su vrlo prostrane i udobne, te iz kojih puca prekrasan pogled na čitav stadion. Loža Nj. Vel. Kralja natkrivena je armirano-betonskim pločama, i nad njom se nalazi načelnički most za vodu sleta.

Smeštaj gledalaca na tribinama

Smeštaj gledalaca, odnosno sedišta na tribinama stadiona rešen je vrlo originalno. Svaka naime tribina imaće oznaku u onoj boji, kakve je boje za dotičnu tribinu i ulaznica. Na severnoj tribini postavljeni su glavni natpisi na ulazima u modroj boji, na zapadnoj u crvenoj, na južnoj u zelenoj, a na istočnoj u smeđoj. Svaki ulaz na tribine imaće natpis s rimskim brojem u boji svoje tribine. Tako n. pr. kada posetilac sleta dobije kartu u brojem I modre boje, on će moći da uđe u stadion samo kroz stepenice, koje su označene brojem I u modroj boji, t. j. na severnu tribinu. Tako je za sve četiri tribine za svaku od njih određena posebna boja. Posetioći dakle dolaze na tribinu svaki kroz svoje određene stepenice, a odatle širokim hodnikom do svoga sedala, koja su sva označena brojevima. Na taj način isključena je pred glavnim ulazom stadiona svaka gužva i mase će moći da se razidu na velikoj površini u svim pravcima. Da svaki posetilac sleta bude o tome što bolje informiran, biće na programima sletskih priredaba otštampan i tlocrt svih sedala s naznačenim bojama pojedinih ulaza. Stajanja mesta dakako nemaju takvih oznaka. Ulazi do stajanih mesta vode s uglova stadiona i kroz prolaze, koji se nalaze ispod tribina. Na taj je način i publici koja će stajati omogućeno jednakomerno prilazanje na vežbalište u celoj površini, a na taj je način ujedno omogućeno i brzo ispražnjavanje stadiona.

Da se vidi kako je ovaj stadion ogromnih dimenzija, dovoljno je navesti, da njegov opseg po ivici tribina iznosi 1 km.

Sa samih tribina puca prekrasan vidik na Zagreb, Zagrebačku Goru i na Maksimir, pa se može kazati, da je položaj ovoga stadiona zaista nešto jedinstvena.

Prehrana

Za vreme sletskih glavnih dana biće: u I-klasnoj restauraciji ručak 15 do 20 dinara, večera 10—15 dinara; u II-klasnoj restauraciji ručak 10—15 dinara, večera 8—12 dinara; u III-klasnoj restauraciji ručak 8—12 dinara, večera 5—8 dinara. Zajednička prehrana samo za članstvo, koje ima sletsku značku uz cenu od 10 Din dnevno po osobi, a za 3 obroka (doručak, ručak i večera) moći će se dati samo onim jedinicama, koje najkasnije do 15 jula pošalju 10 Din za svakog člana po jednom danu. Dakle za 10 članova stajanje takova zajednička prehrana za 3 dana 300 dinara, za 2 dana 200 dinara, a za 1 dan 100 dinara.

Svi koji žele zajedničku prehranu, moraju sobom poneti pribor za jelo: tanjur, nož, viljušku i kašiku.

Nastanba

Nastanba je hotelska u prvorazrednom i drugorazrednom hotelu, zatim po privatnim kućama i zajednička po školama i drugim zgradama.

Hotelska i privatna nastanba plaća se, pa se stoga za ovu treba unapred prijaviti, da se mogu rezervirati sobe, koje se plaćaju po dolasku na

SLOVENSKO SOKOLSTVO

Slet župe Plzenj — najveće župe ČOS

Svojevremeno izdala je Plzenjska župa proglas na sve svoje jedinice, da se rad u sokolskim vežbaonicama čim više ojača. Njen poziv svestrano je uspeo, o čemu smo već izvestili. Ove godine htelo se je župsko vodstvo da osvedoči, kolika je unutarnja snaga njenog članstva i naraštaja. Stoga je pozvala 1. jula u Plzenj, svoje središte, sve svoje jedinice, kojih je 105 na broju, na župski slet. Nedelju dana pred članskim i naraštajskim danom položila su račun o svom radu sokolska deca iz okolice Plznja. Na javnom nastupu učestvovala su 4302 dečaka i 3300 devojčica; povorka mestom brojila je 8086 dece. Javnoj vežbi najmlađih Sokola prisustvovalo je preko 7000 gledalaca, koji su sa zanimanjem pratili izvođenje vežbi, i nagradili mlade izvađače obilnim pljeskom.

Glavni sletski dan, dne 1. jula, posećen je od općinstva još više: preko 12.000 gledalaca budno je pratilo nastupanje naraštaja i članstva. Najpre je pri skupnim prostim vežbama naraštaja obaja spolova nastupilo 820 devojčica i 567 mladića, koji su svoju zadaću izvršili vrlo dobro. Sledile su članice, njih 1204 na broju, našto je vežbalo 1174 članova vrlo teške Strunčeve proste vežbe, koje je ovaj poznati skladatelj prostih vežaba sastavio za svoju župu, kojoj načelniku već dugu niz godina. Sve telovežbene tačke odlikovale su se po svojoj originalnosti, i bile su sastavljene od stručnjaka iz župskih redova. Nastupili su također i vojnici, i to u trčanju s teškim i lakim strojnim puškama i u vežbama s puškom i t. d. Pre javne vežbe bila je povorka mestom, kojoj je na zbornom mestu održao govor brat župski starosta dr. Šip, poznati sokolski radnik i član pretsedništva ČOS.

Rezultati muških lakoatletskih takmičenja ČOS

Naše takmičare verovatno će zanimati najbolji rezultati, koji su se postigli na lakoatletskim takmičenjima češkoslovačke braće, koja su se vršila 10. juna na takmičisti ČOS i Češkoslovačke amaterske atletske unije na Letnji u Pragu. Takmičenja je vodio član načelnštva ČOS brat Šterc, a učestvovalo im je 213 takmičara iz svih župa, koji su takmičili u 18 lakoatletskih grana. Citav tok takmičenja pokazao je uzornu organizaciju i hitar i gladak tok. Postignuti rezultati zadovoljavaju i u mnogim se granama opaža znatan napredak.

Evo nekoliko najboljih uspeha:

Pri bacanju kugle bio je prvi brat Vitke iz Znojma sa 13,93 m, u trčanju na 110 m preko zapreke bio je prvi br. Fridl iz Kraljevog Polja u 17,3 sek. U bacanju diska bio je najbolji brat Vitke iz Znojma. Bacio ga je 42,52 m. U trčanju na 800 m postignuto je vreme 2 min. i 4 sek. U skoku s palicom skočio je brat Hlavonj iz Brna 3,60 m, dok je u finalnom trčanju na 200 m osvojio prvo mesto brat Dišek iz Olomuča u vremenu od 23,8 sek., a u konačnom trčanju na 100 m brat Erman iz Husovice u 11,1 sek. U troskoku postigao je brat Hložanek najveći uspeh sa 12,48 m, a u stafetnom trčanju na 4 × 100 m došla je na prvo mesto župa Vanjičkova iz Brna s 45,4 sek.

Posle podne nastavila su se takmičenja u ostalim granama i navodimo sledeće najbolje uspehe: u trčanju na 400 m brat Klawrva iz Smihove u 53,9 sek., u trčanju na 1500 m br. Šimek iz Olomuča u 4 min. i 12,5 sek., te na 5000 m brat Bombik iz Olomuča, koji je probrao tu stazu u 16 min. i 11,4 sek. Nadalje je bacio koplje brat Vitke na 53,4 m, granatu pak bacio je najdalje brat Hampapa iz Olomuča na 78,96 m. U skoku u visinu naročito se je istaknuo brat Horak iz Kraljevog Polja sa 185 cm, u daljinu pak brat Erman iz Husovice sa 638 cm. Nato je sledilo još takmičenje u trčanju na 200 m preko prepona, gde je bio prvi brat Fridl sa 26,8 sek., a u olimpijskoj stafeti na 800 × 400 × 200 × 100 pobedilo je društvo Olomuča sa 3 min. i 34,6 sek.

Međusletska takmičenja češkoslovačkog Sokolstva u Brnu

Dne 17. juna vršile su se u Brnu međusletske utakmice članstva, dok su se utakmice članica održavale u Prostějovu. Takmičari su takmičili pod vodstvom načelnika ČOS brata dr. Klingera u višem i srednjem odeljku. Ukupno je nastupilo 800 takmičara odnosno 11 vrsta u višem i 84 vrste u srednjem odeljku. Takmičenje je obuhvatalo, uz propisane i slobodne vežbe na glavnim spravama, i neke grane iz lake atletike.

Borba o prvenstvo bila je naročito živa u višem odeljku, ali su ipak sve utakmice protekle u najlepšem redu i točnosti. U utakmicama članica učestvovalo je 26 sestara u višem i 432 u srednjem odeljku.

Evo glavnih rezultata:

Kod članova u višem odeljenju pobedila je vrsta Brno I sa 544,84 točke, nato sledi društvo Vinohradi sa 517,25 točaka i društvo Karlin sa 492,25 točaka. U srednjem odeljenju osvojilo je prvo mesto društvo Brno, koje je sa svojom vrstom odnelo 576 točaka, dok su drugo mesto osvojila braća Vinogradskog društva, a treće župa Istočnočeha.

Između pojedinih takmičara u višem odeljenju, gde su takmičili i najbolji takmičari češkoslovačkog Sokolstva, proglašen je kao prvak br. Letler, koji je osvojio 98,5 točaka. Nato se redaju braća: Nastupil, Gajdoš, Ajhler, Efenberger i t. d. U srednjem odeljenju osvojio je prvo mesto brat Vanja iz Brna I sa 98,2 točke.

Članice su pokazale sledeći uspeh: Među takmičarkama u višem odeljenju, koje su takmičile kao pojedinke, osvojila je prvo mesto s. Hržebržinova iz Vinograda u Pragu, druga je s. Hajdova, treća s. Šimunkova iz Kraljevog Polja. Među vrstama srednjeg odeljenja na prvom je mestu župska vrsta župe Pukovnika Šveca, na drugom je mestu župa Vanjičkova u Brnu, na trećem župa Budečeha.

(Nastavak sa 1 strane)

slet. Nastanbeni otek takve će stanove rezervirati i doznati samo onima koji ih žele.

Upozoravaju se reflektanti za privatnu nastanbu, da će za glavnih sletskih dana biti u Zagrebu ogromna navala stranaca, pa se na privatnu nastanbu treba blagovremeno prijaviti, da inače ne bude kasno.

Zajednička je nastanba besplatna za sve članstvo koje ima sletsku značku, samo treba na vreme prijaviti sve one, koji žele zajedničko stanovanje. Za zajedničku nastanbu treba poneti pokrivač i jastuk.

Rok svim prijavama za stanovanje određen je do 15. o. m., pa se kasnije

Saradnja Sokolstva i vojske na fizičkom vaspitanju našega naroda

Natecanja vojske u lako atletici

Odlični rezultati ovih takmičenja pokazali su, da naša
vojska obiluje mnogim vrsnim lakoatletskim takmičarima

Župska izbirna takmičenja u lako atletici

Sokolski stadion u Zagrebu, nakon krasnih dana sokolskog naraštaja i dece, opet je oživeo. Dne 8. jula, naime, po podne u 4 sata održana su takmičenja vojske u lako atletici. Istoga dana u jutro, u 7 sati, održana su i izbirna takmičenja u lako atletici za prvenstvo Saveza SKJ, a koja će se održati u Zagrebu dne 1, 2 i 3. avgusta. Ovim takmičenjima učestvovala su Sokolska društva Zagreb I, Zagreb II, Zagreb IV i Zagreb VI, te Sokolsko društvo Stenjevec. Takmičenja vodio je načelnik Sokolske župe Zagreb brat dr. Alfred Pihler sa župskom načelnicom s. Šteficom Brozović i s članovima župskog tehničkog odbora.

Članovi su se takmičili u peteroboju, naime: u skoku u vis, u bacanju ručne drvene granate, u trčanju na 100 i na 1500 m, u bacanju kugle levom i desnom rukom.

Članice su se takmičile u četveroboju: u trčanju na 60 m, u bacanju koplja, u skoku u dalj i u skoku u vis. U svemu je na ovim takmičenjima nastupilo 38 članova i 28 članica.

Iako bacanje drvene granate ne spada u laku atletiku u užem smislu, ipak je to vrlo važno i u vrlo zanimljivo takmičenje. Baca se naime drveni model prave granate, i to iz zadanog položaja u daljinu i u označeni prostor; ako granata ne padne u označeni prostor, takmičar ne dolazi uopće u ocenu.

Najbolje rezultate na ovim izbornim takmičenjima postigli su članovi u trčanju na 1500 m, a i članice su također polučile lepe uspehe, a to baš radi toga što Sokolska župa Zagreb gaji u svojim jedinicama intenzivno laku atletiku i već petu godinu red-

Vanjičkova sokolska župa u Brnu

Svojevremeno, valjda godine 1924, odlučila je glavna skupština Druge sokol. župe u Brnu, da ta župa u buduću nosi ime tadanjeg načelnika ČOS brata dr. Jindre Vanjička. Kako je pokojni Vanjiček, u svojoj skromnosti, odbio taj predlog župske skupštine nosila je ona svoje ime sve do neko vreme, dok je još bio na životu pokojni Vanjiček. Iza smrti brata Vanjička ponovno je Druga sokolska župa u Brnu odlučila, da da svojoj župi ime velikog sokolskog radnika. Ova župa zove se sada Vanjičkova župa.

Raspis natečaja za novi krov češkoslovačkih Sokolice

Zadnji »Vestnik Sokolski« objavljuje službeni raspis natečaja za novi svečani krov češkoslovačkih Sokolice. Krov mora da bude takav, da se ga može nositi zimi i leti; da se ga može nositi i na posebnim sokolskim izletima. Najbolji nacrti nagradiće se. Prva nagrada iznosi 2000 Kč. Osnutci u naravnoj veličini ili u modelima moraju se poslati do 10. septembra, a nato će posebni žiri do 24. septembra odlučiti koji će osnatak usvojiti.

Muzej dr. Miroslava Tirša u Dječini

U rodnom mestu osnivača Sokolstva otvorio se je 17. juna muzej dr. Miroslava Tirša i to u bivšem dvorcu grofova Tuna. U velikoj dvorani, koja stoji nasuprot rođenoj kući Tirša, sabrano je vrlo dragoceno izložbeno gradivo iz njegova života; među ostalim sabrani su također i njegovi originalni spisi i t. d. Uz predmete, koje je upotrebljavao Tirš na bilo koji način, u muzeju je i vrlo lepa zbirka predmeta, koji se odnose na osnivanje i razvoj prvog legionarskog društva »Česke družine«.

pristigle prijave na žalost neće moći uvažiti. U svim prijavama treba označiti odvojeno muške od ženskih.

Bugarska štampa o sletu u Zagrebu

Sofijski dnevnik »Pladne« posvetio je čitavu stranicu zagrebačkom jubilarom sokolskom sletu. Članak je napisao dopisnik toga lista iz Zagreba g. Veljko Kupresanin. Osim istorije zagrebačkog Sokolstva i prikaza događaja, čiji se jubilej slavi, opisan je i sokolski stadion, organizacija sleta, i sve zanimljivosti ovog velikog događaja. Bugarski list završava: »A naši Junaci i Junakije biće u Zagrebu mili gosti!«

Lakoatletska takmičenja vojske

Za lakoatletska takmičenja naše vojske vladalo je veliko zanimanje među zagrebačkim građanstvom, koje je posetilo sokolski stadion tog popodneva u vrlo velikom broju. Sam stadion je toga dana odavao osobito krasnu sliku, jer je sada već sasvim dovršen. Na vanjskoj ulaznoj strani podignuta je veoma ukusna ograda, a unutra dovršena je već skoro sasvim i impozantna loža za Nj. Vel. Kralja. Sav prostor za vežbanje sada je potpuno uređen. Olimpijska staza markirana je pojasom živo-crvene boje, uređeni su prostori za pojedina takmičenja, a i prostor za stajanje također je ograden i time potpuno odeljen i od vežbališta.

Kako je bilo izvanredno lepo vreme, počelo je brojno građanstvo da se već oko 3 sata po podne upućuje prema stadionu. Promet prema stadionu bio je izvanredno živ i velik.

Već pre 4 sata glavna tribina bila je zaposednuta od brojnih gledalaca, dok su se na istočnoj nalazili vojnici zagrebačkog garnizona, njih preko 2500. Najbrojniji je dakako bio zauzet prostor za stajanje.

Nešto pre 4 sata na samom vežbalištu bili su postrojeni takmičari vojske i jedno odeljenje Sokola, spremno čekajući na dolazak vojnih vlasti. U 4 sata stigao je na sletišta sa svojom pratnjom komandant Savske divizionjske oblasti general g. Mihajlo Bodi, kome su izišli u susret starešina župe brat dr. Oton Gavrančić i pročelnik sletskog gospodarskog oteka senator br. Dane Sarić. Odmah zatim stigao je i zastupnik komandanta IV armijske oblasti, njegov pomoćnik, divizionjski general g. Ješa Damjanović. Tada je trubljom bio dan znak na »Mirno«, a glazba je zasvirala pozdrav. General g. Damjanović s generalitetom obišao je tada postrojene vojnike i Sokole, primajući raport od kapetana I klase g. R. Kosovića. Pre početka samih takmičenja otvirala je glazba državnu himnu.

Tada su vojni starešine sa svojom pratnjom zauzeli svoja mesta na glavnoj tribini ispod počasne lože Nj. Vel. Kralja. Pored pomenutih gg. generala, nalazili su se u ložama još i zastupnik komandanta konjičke divizionjske oblasti g. M. Hristić, češkoslovački general g. Hajak, načelnik štaba armije generalštabni pukovnik g. M. Stajić, izaslanik inspektora zemaljske obrane pukovnik br. M. Ristanović, brojni komandanti pukova i ostali viši i niži oficiri.

Od strane civilnih vlasti bili su prisutni ban Savske banovine br. dr. Ivo Perović, podban br. dr. Stevan Hadži, upravnik policije g. St. Mihalčić i drugi.

Od strane Saveza SKJ bio je savezni tajnik br. A. Brozović, zatim zamjenik saveznog načelnika br. D. Šulce, gotovo svi članovi sletskog odbora i uprave Sokolske župe Zagreb, starešine zagrebačkih Sokolskih društava te veliki broj članstva, kao, naravno, i ostalog građanstva.

Odmah nakon otvirane državne himne započelo je takmičenje, u kome su uzeli učešća izabranici iz svih pukova samostalnih bataljona i divizion IV armijske oblasti. Takmičilo se je u kombinovanom lakoatletskom i vojnom četverboju, naime: u trčanju na 100 m, u bacanju granata iz ležećeg stava, u skakanju u dalj, u prenašanju tereta od 30 kg na 50 m, te u trčanju preko prepona s puškom, a koje se sastojalo od preskakanja jarka širokog 2 m, od preskakanja preko plota, od preskakanja preko 2 m visoke drvene tarabe i od glatkog i oblog ukopanog balvana.

Ova takmičenja pobudila su među gledaocima vrlo veliko interesovanje, pa je svaki takmičar bio oduševljeno pozdravljen. Kad se uzme u obzir, da

su takmičari bili obučeni u obična vojnička odela s teškim cipelama na nogama, a oni koji su trčali preko prepona da su imali još i pušku, koju su morali za vreme preskakanja prepona najpre iz ruke prebaciti na levo rame, zatim je odmah nakon preskoka treće prepone visoke 2 m opet skinuti i poneti u ruci preskačući obli ukopani balvan, vidi se, da su sve te okolnosti vrlo otežavale ovo takmičenje i da su na same takmičare postavljene veoma teške takmičarske zahteve. Ipak, takmičari su s velikim uspehom svladavali te svoje takmičarske teškoće, a mnogi od njih su se čak u tome i naročito istakli i zadivili gledaoce.

Ova takmičenja pokazala su, da naša vojska raspolaže s upravu odličnim lakoatletskim materijalom i silama, koje u mnogim njihovim postignutim odličnim rezultatima nije moglo da smeta ni teško vojničko odelo kao ni vojnička cokula.

U svim ovim takmičarskim granama takmičili su se međusobno bratski i drugarski oficiri, podoficiri, kaplari i redovi. Baš ovo bratsko i drugarsko zajedničko takmičenje pretpostavljenih s običnim redovima najljepše je pokazalo, kakav veje duh u našoj divizionjskoj vojsci. Ništa za to što bi po koji redov ili podoficir nadmašio svoja pretpostavljenoga; to je bilo merenje fizičkih vrlina, i ko može bolje široko mo polje. U ovim lepm i plemenitim takmičenjima došlo su do izražaja mnoge vrline i odlike pojedinaca, bilo njihova spretnost, srčanost, okretnost, urednost, izdržljivost i drugo.

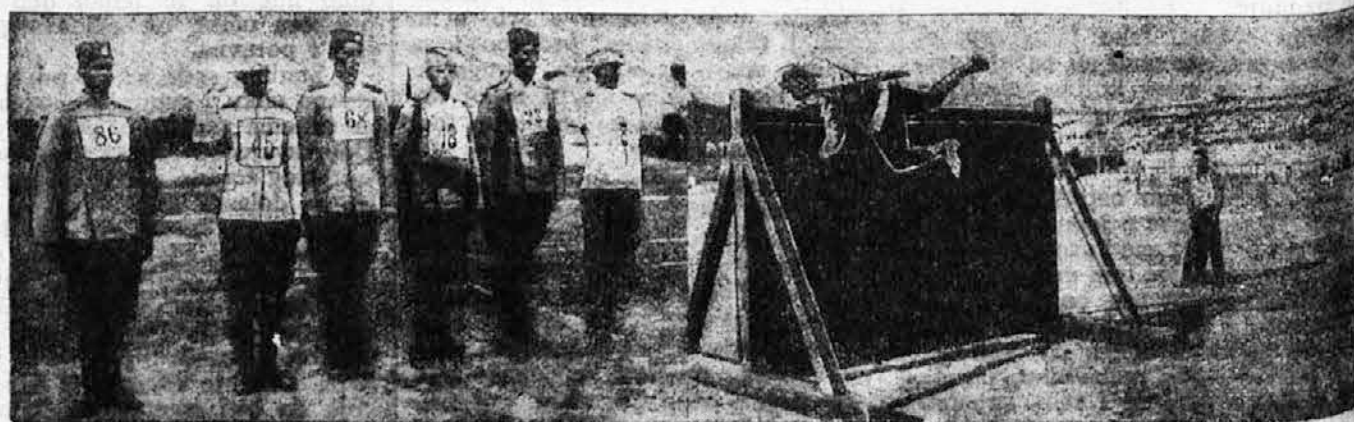
Vredno je stoga spomenuti i neke rezultate, koji se i u čisto sportskog gledišta mogu oceniti kao vrlo dobri. Tako je n. pr. narednik vodnik IV vazduhoplovnog puka Krivokapić protrečao prugu od 100 m u 12,9 sekunda. Potporučnik 35. peš. puka Valjarević skočio je u daljinu 5,57 m. Narednik vodnik Krivokapić poneo je i teški teret od 30 kg na 50 m za 8,6 sek. Kaplar Vujičić iz 35. peš. puka bacio je iz ležećeg stava bombu na 22,40 m daljine.

U zbroju svih disciplina četverboja postao je pobednik narednik planinskog puka Ignjat Nikolić, koji je u svemu postigao 109,2 boda. On je protrečao prugu od 100 m u 13 sek.; bombu je bacio 21,20 m; skočio je u dalj 5,32 m; preneo je teret za 8,8 sekunda. Drugi među pobednicima je narednik vodnik IV vazduhoplovnog puka Krivokapić sa 102 boda, a treći narednik II protuavionskog puka Miroslav Rudolf sa 97,4 boda.

U pojedinim takmičenjima naročito su se istakli: potporučnik 35. peš. puka Svetozar Bogičević, koji je u 19,4 sekunde protrečao prugu od 100 m i preskočio sve četiri prepone s najvećom spretnošću, postigavši u tome i rekordno vreme; potporučnik brat Bogičević je prednjak i istaknuti takmičar Sokolskog društva Zagreb II. On je dobio 60 bodova. Zatim u trčanju preko prepona postigao je drugo mesto Karl Nolt, redov II protuavionskog puka, dobio 58 bodova, a treći Dragoljub Živković, potporučnik 41. peš. puka, dobio 57 bodova.

U ovim takmičenjima učestvovalo je 200 takmičara, što oficira, podoficira, kaplari i redova. Takmičenja vodili su načelnik Sokolske župe brat dr. Alfred Pihler i član uprave Saveza SKJ br. Ivan Kovač, referent Ministarstva vojske za fizičko vaspitanje, te članovi tehničkog odbora Sokolske župe Zagreb. Same takmičare vodio je kapetan brat Rade Kosović, član uprave Sokolske župe Zagreb, a nadzor nad takmičenjima u ime Inspektorata zemaljske obrane vršio je pukovnik br. Milja Ristanović.

Nakon što su bili sračunati svi rezultati, koje je određena komisija izvršila u najkraće vreme, zastupnik komandanta armije general g. Ješa Damjanović sišao je s ostalom gg. ge-

Gore, levo: bacanje granate iz ležećeg stava; desno: trčanje na 50 m s teretom teškim 30 kg; Dole, levo: pobednici na takmičenjima; desno: preskakanje prepona, dva metra visoke tarabe

Sa II pokrajinskog slefa u Sarajevu dne 27, 28 i 29 juna

Slefu u Sarajevu učestvovali su u lepom broju, njih oko 300, i češkoslovački Sokoli i Sokolice

neralima i starešinom br. drom Gavrančićem i br. drom Pihlerom na vežbalište i tu postrojenim takmičarima održao lep kraći govor, pozvajući ih na koncu da zajedno s njime kliknu starešini Sokola Kraljevine Jugoslavije. Njegovom Visočanstvu Prestolonasledniku i celom Kraljevskom domu trokratni »Živeo!«, što su svi vojnici kao i gledaoci oduševljeno prihvatili. Tada je šestorici pobjednika podelio

nagrade g. Ministra vojske i mornarice te nagrade Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, i to: tri džepna sata, jedan stolni sat i dva para smučki.

Nakon podeljenih nagrada svi takmičari su izveli pred svojim vojnim starešinama i predstavnicima Sokolstva defile.

Time je ovaj lep dan lakoatletskog takmičenja naše vojske bio završen.

vojnika, koji već nije bio Soko. I kada sokolske vežbe budu deo vojničke nastave, a vojnička nastava deo sokolskih vežba, a to već na putu svoga realizovanja.

Sokolstvo i Vojska idu zajedničkom cilju i na tome se putu uzajamno dopunjuju.

Kao što god im je zajednički cilj, tako im je zajednički i izvor — narod, iz koga izviri. U tome se baš najpregnatnije manifestira harmonija između jugoslovenskog Sokola i jugoslovenske Vojske. Sokolstvo je radi dobrobiti naroda i države isto tako, kao i Vojska, Vojska i Sokolstvo, to su dve organizacije, dva granitna stupa na kojima čvrsto i sigurno počiva Jugoslavija.

Osvežavam ovu vezu u glavnim crtama, jer ta je veza česti predmet

diskusije, počevši od prvog nastupa naše Vojske na sokolskim javnim vežbama i sletovima. Činim to naročito u vreme pokrajinskih sletova u Sarajevu i Zagrebu, na kojima nastupa i naša herojska vojska. Uz našu narodnu uzdanicu Sokole, nastupa i druga uzdanica, a to je naša Vojska. A da skupa nastupaju to još više dokumentuje idejnu vezu Sokola i Vojske.

Jugoslovenska Vojska! Naša Vojska! U grudima nas nešto steže... treperimo od uzbuđenja i sreće, kada ju gledamo na našim sletovima, kako snažno i odvažno stupa. Oni koji su gledali tuđe armije po ovoj istoj zemlji i oni, koji danas gledaju našu Vojsku njihovo je zadovoljstvo dvostruko.

Vurdelja Dragoljub, Zagreb.

Sokolstvo i vojska

Interes, kao i predmet pomnog proučavanja sistema telesnog obrazovanja, kakav se provodi u Sokolstvu, postaje svakim danom sve življi i aktuelniji. Vodeći i odgovorne ličnosti skoro u svim državama živo se interesuju za ovaj sistem telesnog vaspitanja, za koji možemo s punim pravom reći, da odgovara potrebama sadašnjosti, kao i daleke budućnosti, dok se istodobno jasno uviđa, da su razni otmeno — varoški, sportski sistemi u ovom pravcu, koliko nepotpuni, toliko ne daju nikakve garancije za izgradnju zdravih — u duševnom i fizičkom pogledu — generacija. Možda nikada nije tako spontano izbijao sistem telovežbe na površinu ljudskog života i tražio bitnost svoga rešavanja, kao danas kod posleratnih i modernih generacija — koje će još u trećem mileniju nositi vidne znakove rata — uljuljkanje i raznežene do ekstremnosti preobilnih darovima civilizacije. Apstrahirano sada ideološko — prosvetnu stranu Sokolstva, koja je sopstveno sokolska i sopstveno slovenska, i kažemo da je aktuelan Tiršov sistem telovežbe, kakav se provodi u slovenskom Sokolstvu. Poznato nam je da su prošle godine Kinezi obrazovali posebnu komisiju stručnjaka, koja je doputovala u Evropu, i to naročito u zemlju, gde je Soko razgranjen, sa zadatkom da prouče sistem Tiršovog telesnog vaspitanja. Danas možemo reći, da je taj sistem u kontinuiranim crtama recipiran u Kineskoj. No ne samo kod Kineza, nego gotovo kod svih istočnih naroda oseća se najživlje interesovanje za sokolski sistem telovežbe i nećemo proterati ako kažemo, da će u najbližoj budućnosti biti uveden i to ne samo kod istočnih naroda, nego kod većine kulturnih i naprednih naroda. U najnovije vreme proširila se vest u irskoj štampi o projektovanoj reformi vojničke — telesne nastave u Irskoj, a na osnovu Tiršovog sokolskog sistema. Reforma je već na putu realizovanja, pošto su pozvani sokolski prednjaci i stručnjaci iz Češkoslovačke.

Kako vidimo sokolski sistem telesne nastave naročito se uvada u vojsku. Ne zalazeći dalje u ovo posebno područje, koje je predmet posebnog studija, želimo, da u glavnim crtama dotaknemo ovo pitanje s obzirom na jugoslovenski Soko i Vojsku, te njihov međusobni snošaj.

Podimo u prve začetke sokolske ideje, podimo u njenu kolevku u Češkoslovačku, i pogledajmo što kaže njen osnivač Tirs, pa ćemo odmah biti na čisto. Kada je Tirs osnovao Sokolstvo u Češkoslovačkoj imao je u vidu jasnu i određenu smernicu da pomoću Sokolstva stvori odbranu nacije, t. j. odbranu izvan vojske. To je sasvim razumljivo, ako se imaju u vidu specijalne prilike u kojima je Tirs ži-

veo i stvarao Soko. U to je vreme vojska u Češkoslovačkoj bila anacionalna, koja je služila isključivo za odbranu države i njenih interesa, a nikako za odbranu narodnih interesa i ideala. Zadaća i uloga Vojske poklapala se je s interesima države, a zadaća i uloga Sokolstva poklapala se s interesima naroda. Vidimo, dakle, dva različita, antipodna delovanja Vojske i Sokola. Iz svega toga ipak ne sledi, da već Tirs nije imao izrađen pravac o kooperativnom radu Sokola i Vojske, nego što više njemu je ta kooperacija i harmonija duboko ležala na srcu, ali, nažalost, u ono se vreme nije dala realizovati. Tirsovo deslo: »Ništa van naroda«, jasno nam govori o njegovoj želji za narodnom vojskom, čiji bi se interesi poklopili s interesima naroda i Sokola. Danas je to u oslobođenoj i ujedinjenoj Češkoslovačkoj postignuto, da se bez preterivanja može kazati, ko je vojnici taj je Soko.

Kod nas u Jugoslaviji osim onog kooperativnog uređenja sa zvanične strane između Vojske i Sokola, i osim onog što se u sve većem razmahu uvadja u sistem vojničke telesne nastave, sistem sokolskog telesnog vaspitanja, postaje savršeno identični pogledi na zadaću Vojske i Sokolstva. I Sokolstvo i Vojska služe interesima naroda i države, jer su i Sokolstvo i Vojska nikli iz naroda. Kod nas su narod i država jedno te isto, a interesi naroda i države potpuno se podudaraju. Sokolstvo služi odbrani nacije isto toliko kao i Vojska. Sokolstvo i Vojska idu ruku o ruku, da sačuvaju krvavo stečenu narodnu slobodu i jedinstvo. Samo je zadaća Vojske skrućenija, jer ona za relativno vrlo kratko vreme ima da formira od narodnih sinova oružane vojnike, koji će u slučaju potrebe čuvati integritet naroda i države. S time je i sam sistem telovežbe znatno skrućen. Međutim, zadaća je Sokolstva mnogo opsežnija, već s obzirom na samo vreme, a i s obzirom na ideološko — prosvetnu stranu u Sokolu. Sokolstvo svršava onde, gde počinje Vojska, pa opet počinje onde gde svršava Vojska. Ali time nije presinut kontinuitet u samoj telovežbi, baš s time i baš u tome, što se sistem sokolske telovežbe uvodi i provodi u Vojsci. Rekao sam, da je zadaća Sokolstva opsežnija, a to u tome, što Sokolstvo od tih istih sinova ima da stvori izgrađene socijalne članove u fizičkom, etičkom i duhovnom pogledu, stvarajući ujedno od njih prave Jugoslovene zadahnute idejom ljubavi prema svome narodu i njegovoj slobodi. To su osećaji, koje ne može Vojska da ulije za ono kratko vreme.

Zato možemo da kažemo, da će se željena harmonija postignuti istom onom, kada Sokolstvo prođe u najšire narodne slojeve i obuhvati sve njene sinove tako, da neće biti ni jednog

Jugoslovenski Sokoli na sletovima u Opavi i Ustima na Labi

Srdačan prijem jugoslovenske sokolske delegacije u bratskoj Češkoslovačkoj — Izvanredan uspeh jugoslovenskih sokolskih takmičara

U noći između četvrtka na petak dne 28 pr. m. krenula je pod vodstvom zamenika načelnika Saveza SKJ brata Josipa Jerala iz Ljubljane na veliko pokrajinske sletove češkoslovačkog Sokolstva u Opavu i Ustje na Labi vrsta od šestoro braće takmičara, koji su sačinjavali međunarodnu vrstu za takmičenja u Budimpešti, da kao naša jugoslovenska sokolska delegacija uveličavaju te dve značajne priredbe u ponemćenim češkoslovačkim gradovima na samoj nemačkoj granici. Vrstu su sačinjavali braća: Budja, Forte, Ivančević, Pristov, Vadnov i Vukičević. S delegacijom otputovao je još kao izvestilac i br. Janez Poharc, a na putu pridružio joj se i brat Čotar, član uprave Sokolske župe Ljubljane. Delegacija je putovala direktnim brzim vozom preko Beča do Svinova

i Vitkovica, gde je prešla na voz za Opavu. Put kroz Austriju protekao je u najlepšem redu. Sve članove delegacije iznenadila je izvanredna susretljivost austrijskih železničkih i carinskih organa. U Breslavi je delegacija stigla na češkoslovačko tlo, gde se je osetila kao med braćom, jer je također i prijem bio tako iskren, bratski i oduševljen. Nakon kratkog boravka krenuo je brzi voz preko plodne Moravske prema Pršerovu, gde su jugoslovenske Sokole opet pozdravila braća i sestre tamošnjeg Sokolskog društva i gde im je u susret došao član sletskog odbora senator br. dr. Havranek. Na putu između Pršerova i Vitkovica dao je br.

Doček jugoslovenske delegacije na kolodvoru u Opavi

dr. Havranek našim Sokolima sva uputstva u pogledu boravka u Opavi i izvestio ih o prijemu, koji im se pripravlja od Vitkovica do Opave. Zato su se članovi naše delegacije obukli u svečane krojeve. U Vitkovicama braća iz Moravske Ostrave iz Vitkovica priredili su prvi oficijelni pozdrav. Tu su na dočeku bili među ostalim predsednik Češkoslovačko-jugoslovenske lige br. ing. dr. Papovska, br. Popelko i naš zemljak br. Jureković, koji su zajedno s našim Sokolima nastavili put prema Opavi. Prolazeći Sleskom bio je to pravi trijumfalni put; redale su se stанице Trebovice, Dahišov-Hlučin, Jilešovice, Haj, Lhota — sve ukrašene i prepune Sokolstva i naroda, koji je naše Sokole obasuo cvećem i burno pozdravljao.

U Opavi

Prijem u Opavi nadmašio je sva očekivanja. Sav kolodvor bio je okičen s jugoslovenskim i češkoslovačkim zastavama i zelenilom. Na peronu nalazila su se postrojena sva odeljenja opavskog Sokola u kroju sa zastavom, zatim vojnička glazba, a za ogradom mnoštvo Sokola i naroda. Glazba udara koračnice, a mnoštvo burno pozdravlja drage jugoslovenske goste. Naši Sokoli izlaze iz vlaka, dok im češkoslovački naraštajci preuzimaju prtljag. Kad su se svrstali, već ih sve oduševljeno pozdravlja i želi im dobrodošlicu. Naročito je temperamentan govor bio staroste opavskog Sokola br. Ludvika Novaka, koji je podvukao, među ostalim, naročiti značaj dolaska Jugoslovena na to vruće pogrančno tlo. Sa snažnom i iskrenom rečju zahvalio se je bratu profesor Novaku zamenik saveznog načelnika br. Jeras, koji je u svom odgovoru naglasio, da jugoslovenski Sokoli doduše dolaze u Opavu u malenom broju, ali ztao iskrenih srea i s vrućom željom da manifestuju javno i otvoreno slovensku solidarnost. Nato je glazba intonirala jugoslovensku i češkoslovačku himnu, a zatim se je formirala impozantna povorka. Pred kolodvorom i po ulicama, sve do devojačkog instituta »Vesna«, gde je za jugoslovensku delegaciju bilo pripremljeno uzorno i krasno te udobno prenoćište, bilo je sabrano veliko mnoštvo češkog življa, koji je braću jugoslovenske Sokole burno pozdravljao, želeći im dobrodošlicu u lepoj metropoli Sleske.

U institutu »Vesna« naši su se Sokoli odmah uredili, i kada su bili gotovi već ih je u blagovaonici očekivala ukusno pripremljena zakuska, koju su našoj braći nakon napornog puta servirale gostoljubne pitomkinje toga zavoda. Tu je našim Sokolima zaželela dobrodošlicu ravnateljica instituta s. Marija Kramoliševa, koja je zatim za celo vreme boravka naših Sokola u Opavi ukazivala im materinsku skrb i brinula se da im u zavodu bude što udobnije. Na ovome ugošćenju bio je s našim Sokolima također i starosta br. Novak, koji je također uvek pratio našu delegaciju i čijom je zaslugom ona bila gost opavskog Sokola, kao također i br. Hrbač iz Ostrave, član predstništva ČOS. Nakon što su se naši Sokoli okrepili odveli su ih domaći na stalni sokolski stadion, koji jedan od najvećih i najlepših u Češkoslovačkoj uopće. Stadion leži na najlepšem delu grada, na podnožju niskog klanca. Prostor za gledaoce je podignut amfiteatralno, a na samom vežbalištu ima mesta za oko dve i po hiljade vežbača, dok je oko vežbališta uređena pruga za trčanje, a s južne strane podignuta lepa zgrada, u kojoj se nalaze društvene pisarnice, spremišta, garderobe, kupatila, tuševi i drugo, te nadograđeni glazbeni paviljon u obliku školjke. Na severnom delu nalazi se natkrivena tribina, nad kojom je uređena promena i restauracija. K stadionu spada još i oko 8000 m² zemljišta, na kojem se nalazi manje vežbalište, igralište za tenis i trijem za vežbanje na spravama. Položaj stadiona je na povišenom pobočju brda s krasnim nasadima te lepim pogledom na okolicu, na sunčanoj strani i svezem zraku, te skoro u centru samoga grada, tako da se lepsi položaj ne može ni zamisliti. Da je opavski Soko došao do tako krasnog stadiona ima da zahvali izvanrednoj poštivosti svoga članstva, koje nije samo omogućilo njegovu gradnju novčanim prinosima, već također i svojim vlastitim radom. Za uređenje ovog stadiona uložili su sami Sokoli preko 10.000 radnih sati!

Iste večeri priredila su braća iz Opave našim Sokolima u Narodnom domu pozdravno veče. Dvorana i sve ostale prostorije bile su dupkom pune. Članovi naše delegacije bili su poveljeni na počasno mesto. Tom večeru bili su prisutni, pored brojnih oficira na čelu s komandantom mesta generalom br. Nemcem, i ugledni predstavnici vlasti i nacionalnih korporacija. Vojni orkestar neumorno je igrao karisike jugoslovenskih i češkoslovačkih narodnih pesama. S temperamentnim govorom pozdravio je našu delegaciju još jednom starosta društva br. Novak, kome su ganuti odgovorili br. Jeras i br. Poharc. Bura oduševljenja i usklikla jugoslovenska češkoslovačkom bratstvu odjekivala je tada dvoranom. Nakon govora orkestar je intonirao jugoslovensku i češkoslovačku

nica skupine (12), m. naraštaj Mali Bukovec (15), m. i ž. deca Selnica »Oslobođenje Istre« (24) članovi Selnica devedetka i sprave.

Sve vežbe dobro su izvedene i to uz pratnju glazbi. Svečanost je bila vrlo dobro posećena.

VELIKI BUKOVEC. — 17. juna održana je javna vežba s ovim rasporedom: 1) Pozdrav, deklamovao brat Dušan Repić. 2) Pevanje dečakog zbora. 3) Proste vežbe članovi. 4) »Otađbina«, deklam. br. Franjo Zdelar. 5) Pevanje dečak. zbora. 6) Proste vežbe muš. i žen. dece. 7) Pevanje. 8) Članovi. Iza nastupa odigran je igrokaz »Ivica i Marica«, koji se mnogo svideo.

Vežbu je posetio lep broj seljštva, te je na sve učinila ugodan dojam.

Župa Vel. Bečkerek

GUDURICA. — Sokolska četa u Gudurici proslavila je Vidovdan zajedno s mesnom Narodnom školom.

Posle službe božje, kojoj su prisustvovali svi pripadnici čete, otvorila su školska i sokolska četa u školskom krugu pred mnogobrojnom publikom svečanost pevanjem himne. Zatim su najmlađi Soko brat Luta Jorgović i drugi deklamovali sokolske i patriotske pesme.

Posle deklamacija muški i ženski podmladak i muški naraštaj izveli su proste vežbe, nakon kojih je br. Knap održao govor o značaju Vidovdana. — Svečanost je završena pesmom »Hej Sloveni«.

Istog dana u Markovcu, gde postoje otkaz za mladež ove čete, nastupila su sokolska deca u živopisnoj narodnoj nošnji posle podne s prostim vežbama i piramidama.

Župa Zagreb

BANSKI GRABOVAC. — Naša četa priredila je 10. juna veliku vrtu zabavu s akademijom. Zabavu je otvorio starešina brat Kojo Polimac s predavanjem »O Sokolima odnosno sokolskom vaspitanju omladine u narodu«.

Vežbe muške dece i muškog naraštaja izvedene su precizno i lepo. Članovi čete odigrali su dva pozorišna komada i to: »Dva smušenjaka« i »Provalnik«.

Posle programa nastala je igranka.

MORAVČE-BELOVAR. — Sokolska četa Moravče-Belovar priredila je u nedelju dne 24. juna svoju javnu vežbu. Sam nastup vršio se je uz pripomoć matičnog društva Sv. Ivan Zeline i zagrebačkih društava. Osobito brojno je bilo zastupano Sokolsko društvo Za-

greb III, koje je došlo s 3 auto-kola te u glavnom ispunilo telovežbeni program, dok je Sokolsko društvo Zagreb I saradivalo na toj priredbi s glazbom konjičkog odeljenja.

Priredbu je otvorila povorka od svega oko 300 Sokola i Sokolice na čelu s glazbom konjice Sokola I. Povorka je kretala ulicama Moravče i svršila na vežbalištu.

U 16 sati otvorio je priredbu brat načelnik čete Moravče Belovar Pleško Josip, koji je pozdravio prisutne. Zatim je naraštajac Sokola III Mečar Vjekoslav održao predavanje »Zašto je potrebna saradnja sela s gradom«. Lepo je opisivao važnost jedinstvene saradnje što su prisutni na koncu odobrivali s pljeskom. Telovežbeni raspored sledio je ovim redom: 1) Proste vežbe sa zatavicama uz pevanje muška (9) i ženska (6) deca iz Sv. Ivana Zeline matičnog društva pod vodstvom br. starešine Marka Zarko. 2) Ženski naraštaj Sokola III (10) s. Ris Getruda. 3) Članovi Sokola III s prostim vežbama za Sarajevo (15) br. Vunetić Slavko. 4) Ženska (8) i muška (15) deca iz Sv. Ivana Zeline s prostim vežbama br. Marko Zorko. 5) Članice Sokola III (4) s veslima sestra Vunetić Marjana. 6) Muški naraštaj Sokola III i Sv. Ivana Zeline (9) s prostim vežbama br. Vunetić Slavko. 7) Zadnja tačka članice Sokola III (9) s prostim vežbama za Sarajevo s. Vunetić Marjana. Ukupno su nastupala 62 vežbača, koji su dobro odvežbali razne proste vežbe. Raspored nije bio velik, ali se pokazalo veliko zanimanje za sokolski rad. Gledalaca bilo je oko 500.

Zaključnu reč imao je brat Pleško, koji se je zahvalio društvu Zagreb III i ostaloj braći na suradnji.

Posle nastupa razvila se zabavica. F. B.

POPOVAČA. — Sokolsko društvo Popovača priredilo je u nedelju 24. juna godišnji javni nastup u šumici iza opšt. zgrade. Premda je tog dana održano nekoliko svečanosti u susjednim selima, poset naroda bio je priličan. Stigla su Sokolska društva Kutina i Ludina, te Sokolska četa Voloder i delegacija iz Ivanićgrada. Nakon što je pevački zbor izveo državnu himnu, otpočele su vežbe. Kod prve točke izvedene su sletske vežbe za decu. Uz podmladak popovačkog Sokola nastupilo je 220 m. i ž. dece drž. osnovnih škola Gračenica, Voloder, Stružec i Potok. Nastup dece bio je u moslavačkoj narodnoj nošnji. Zatim je sledio nastup članova seljačke čete Voloder (20) sa sletskim vežbama, nadalje članova iz Popovače, Kutine, Ludine i Volodera na ruči i preči; članica (9) iz Popovače s prostim sletskim vežbama, te članova iz Popovače, Kutine i Ludine (18) sa sletskim vežbama. Još je nastupilo stariji podmladak iz Popovače, a onda je

izveden mimohod. Vežbama je rukovodio načelnik brat Srećko Biluš i sestra načelnica E. Pavić i Mara Gurić. Posle se razvila zabava. Oko organizacije ove priredbe brinuli su se braća i sestre vežbači sa svojim načelnikom br. Bilušom, dok je celi upravni odbor zatajio radom. Potrebno je, da uprava Sok. društva u Popovači malo više posveti pažnje propagandi i organizaciji sokolskih javnih vežbi i ostalih priredbi. To je njihova sokolska dužnost, jer od Sokola se traži rad i opet rad.

Z. N.

VOLODER. — Sokolska četa Voloder priredila je 27. pr. mes. svoju javnu vežbu, koja je vrlo dobro uspeła obzirom da ova četa postoji tek šest meseci. Na ovu priredbu stiglo je matično Sokolsko društvo Popovača i delegacija iz Kutine. Na početku vežbe mešoviti zbor Sokolske čete pod ravnanjem br. Josipa Octenjaka izveo je državnu himnu. Zatim su izvedene nacionalne deklamacije i vežbe sokolskog podmlatka Voloder (80). Članovi Sok. čete Voloder (15) lepo su izveli sletske vežbe. Članovi iz Popovače nastupili su na spravama. Vežbama je rukovodio četni načelnik br. Ivan Dedić. Na kraju je četni starešina br. Mate Vezmar pozdravio prisutne seljake, koji su se u velikom broju (500) unatoč lošem vremenu, odazvali javnoj vežbi. Ova priredba je potpuno uspeła i upravo iznenadila prisutne s napretkom Sokolske čete u Voloderu. N.

SESV. KRALJEVAC. — Sokolska četa u Sesev. Kraljevcu održala je 17. juna svoju 1. javnu vežbu. Javnu vežbu otvorio je pozdravnim govorom brat Tubić, šef stanice. Program sastojao se od brojnih i raznolikih tačaka, popunjenih od bratskog matičnog društva Sesevete, koje je narod promatrao s interesom. Nastupile su kategorije naših vežbača; članovi njih 15 u protim vežbama; deca muška i ženska, vežbe uz pesmu; naraštaj muški izveo je u narodnoj nošnji vežbe s palicama (kojima je već ranije nastupio u narodnom kazalištu u Zagrebu). Članovi Sesevete, vežbe na ručama, a naši na krugovima, koji su podignuti na trošak Sokolske čete uz pripomoć općine sesevetske, koja naš rad prati i pomaže. Naši članovi izveli su još raznolikosti, gde se vidi elastičnost, kao i skupine. Iako su prilike ove mlade čete dosta nepovoljne, ipak je uspeh potpuno zadovoljio prisutne, pa ima nade da će buduće priredbe ove čete isto tako uspeti i narod privesti našoj uzvišenoj sokolskoj ideji.

Tehnički rad vodi načelnik brat Golić, učitelj, uz pripomoć brata Filipovića, srednjoškola. Posle programa razvila se nevezana veselica uz pesmu i svirku. Brat Cecelja, pročelnik glazbenog oteka, svirao je sa svojim tam-

burašima. Domaća publika kao i okolica posetili su priredbu u dovoljnom broju.

STAZA. — Dana 17. juna održalo je Sokolsko društvo u Stazi sokolsku javnu vežbu uz sudelovanje svih okolnih društava i četa. Poset je bio iznad očekivanja. U dugoj povorci kroz mesto, Sokoli i ostalo građanstvo, uz burno klicanje Kralju, pozdravili su priredbu. Sunčani dan omogućio je izvanredno veliku publiku, u kojoj su se videla volja i privrženost za rad na sokolskoj ideji. Sokole je pozdravio starešina Sokolskog društva u Stazi br. Jovan Mrdenović. Priredba je protekla u najvećem redu i ostavila najlepše utiske na učesnike.

ZAGREB III. — † Brat Tošo Kustera, naraštajac. Pošao je u smrt baš u času kad se naše sveukupno članstvo spremalo za javni nastup uz razviće naraštajskog barjaka. Prekinut mu je smrću poslednji trud, što ga je ulagao za svoje društvo. U svojoj revnosti pošao je tako daleko da je svoj mladi život završio odviše rano i nenadno.

Jedva je navršio 15 godina. Toliko je voleo Soko da je mogao biti uzor svim naraštajcima. Tužna povorka odala je poslednju počast svom nezaboravnom bratu. Dala mu je poslednje što

mu je mogla dati. U očima svakog jedinog čitala se je neizreciva bol za tako mladom žrtvom našega Sokolstva. Svi su osećali za njim nešto više nego za običnim bratom. Ta bio je tako mlo i ljubak i bio svima kao mezinče.

Pred samom mrtvačnicom oprostio se u ime društva brat Ivan Brkljačić ističući požrtvovan rad pokojnika na vežbama.

Dirljiv je bio prizor kad se opraštao od svog druga brat Božo Bardić, naraštajac, koji je s njime delio uspehe i neuspehe mladih naraštajaca. Osobito beše dirljiv govor gosp. Boštana Ivana, instruktora pok. Toše, koji ga je uvek upućivao da bude na dobrom putu vršeci svoje dužnosti. Nato se brat načelnik Božo Pajalić sa suznim očima oprostio u dužem govoru iznoseći vrline, koje su ga resile kao Sokola - Jugoslavena, koji se u svojim delima borio za ideale koje si je Sokolstvo uzelo za zadaću i u toj borbi podlegao. Šalje mu zadnji bratski pozdrav i kliče neka mu je laka zemlja!

Tužno je kretala povorka za lešom mladoga Toše. Nosila su ga 4 brata Sokola. Glazba je tužno svirala posmrtni marš. Mnoštvo građana činilo je špalir ovom revnom mladiću i uzornom Sokolcu.

Nave sokolske knjige

U našoj nakladi izašle su sledeće nove sokolske knjige:

Boko Jos.:

Pripovetke za sokolsku decu i naraštaj (sa slikama). — Cena 8 Din

Milčinski Fran:

Junaštvo, priča sa slikama — srpskohrvatski. — Cena 5 Din

Hébert G. - Trček:

Sport zoper telesno vzgojo. — Cena 10 Din

Sajovic - Trček:

Priprave za vaditeljske izpite (sa slikama). — Cena 18 Din

Schmidt - Pichler:

Fiziologija telesnog vežbanja (sa slikama). — Cena 35 Din

Šulce:

Sokolski sustav telovežbe, drugo izdanje. — Cena 55 Din

U štampi: Dr. Vaniček - Drenik: Baton i boks

Jugoslavenska Sokolska Matica

LJUBLJANA, NARODNI DOM

Telefon 25-43 • Račun poštanske štedionice Ljubljana 13.831

JADRANSKA PLOVIDBA D. D.

SUŠAK

Redovita parobrodska služba u svim pravcima jugoslavenskog primorja i Jadranskog Mora, za Dalmaciju, Albaniju i Grčku

JEYTINA TURISTIČKA PUTOVANJA
10-11 dana za Dalmaciju i Grčku
6 dana za Dalmaciju

Uključiv hranu i krevet na brodu
udobni putnički parobrodi — dobra kuhinja — prvoklasna podvorb

Tražite prospekte!

Upute daje Jadranska plovidba u Sušaku, sve njezine agencije i svi veći putnički uredi u tu- i inozemstvu

U **CRIKVENICI** nabavite razglednice, papir, uspomene, sav kanc. pribor u knjižari i papirnici

»LIBURNIA«
VINKO ŠKARICA
173-1

Preporučamo tvrtke, koje oglašuju u Sok. glasniku!

Sokoli i Sokolice!

Nabavljajte svečane i vježbače potrebštine za sletove, uz najjeftinije dnevne cijene kod brata **G. HORVATEK**, dobavljača Saveza S. K. J.

Zagreb, Frankopanska ulica 9

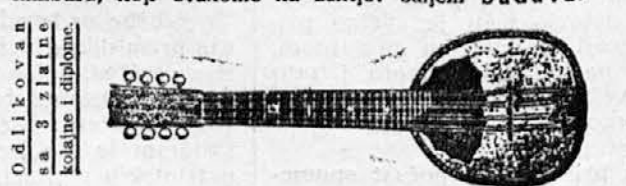
191-12

Najbolje Tambure

Sremske i Farkaševske vrste te majstorske gitare i mandoline uz jamstvo preporuča Svjetska rukotvornica tambura

STJEPAN M. GILG, SISAK br. 162

JUGOSLAVIJA — Nabavite novi veliki ilustrirani cjenik tambura, koji svakome na zahtjev šaljem badava. —

LIDLOVI INSTRUMENTI

Usled pada češkoslovačke krune možete kod nas da kupujete vrlo jeftino. Sada imate najveću priliku da nabavite prvorazredni Lidlov instrumenat. Javite mi za koji se instrumenat zanimete, i odmah ću Vam javiti tačnu njegovu cenu u dinarima uračunavši ujedno i troškove šiljanja.

TVORNICI GLAZBENIH INSTRUMENTATA JOSIP LIDL, BRNO, ČSR

Tvrtka je 1933 godine odlikovana na svetskoj izložbi u ČIKAGU s najvišim odlikovanjem.

190-4

Vse tiskovine za sokolska društva, potrebne knjige za sokolske knjižnice, vabila, letake, lepake za sokolske priredbe Vam izdela Učiteljska tiskarna. Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige, časopise, revije, vizitke, bloke, račune, jedilne liste, posmrtnice in mladinske liste. Ilustrira knjige v eno- in večbarvnem tisku. / Lastna tvornica šolskih zvezkov. Knjigoveznica. Oddelek za učila z veliko zalogo slik naših velmož

KNJIGARNA
V LJUBLJANI
PODRUŽNICA
V MARIBORU
Tyrševa ulica štev. 44

UČITELJSKA
TISKARNA

V LJUBLJANI, FRANČIŠKANSKA 6

KR. DVORSKI DOBAVLJAČ

Prva jugoslavenska industrija športskih potrebština

M. DRUCKER

ZAGREB **BEOGRAD**
ILICA 39 Pasaž Akademije Nauka

Izašao je novi cjenik sokolskih potrebština sa rasporedom utakmica za laku atletiku.

ZATRAŽITE HITNO!